

[Honoré]

mere teknokratisk og pragmatisk partistyre med større kulturel tolerance, som forhåbentlig også vil komme de kinesiske kristne til gode, så de i større udstrækning, end det har været tilfældet i mange år, kan bidrage til Kinas udvikling. Det nye Kina ønsker kontakt også med Vesteuropa, handelsmæssigt og uddannelsesmæssigt, og jeg mener, at Danmark bør være særdeles positiv over for de nye chancer for at udvide samarbejdet med Den kinesiske Folkerepublik.

Kristeligt folkeparti vurderer dansk udviklingsbistand meget højt, men administrationen af denne udviklingsbistand er ikke altid uden problemer. Den danske statslige projektbistand administreres af Mellemfolkeligt Samvirke. For at varetage denne opgave for udenrigsministeriet må Mellemfolkeligt Samvirke, forekommer det mig, være politisk neutral, og der er noget, der tyder på, at dette ikke er tilfældet, men at man inden for Mellemfolkeligt Samvirke fører en selvstændig Mellemfolkeligt Samvirke-udenrigspolitik uafhængig af eller i modstrid med regeringens og folketingets udenrigspolitik, og hvis jeg meget kort skulle give et bud på denne udenrigspolitik, ville jeg sige, at Mellemfolkeligt Samvirkes udenrigspolitik for mig at se stort set svarer til SFs udenrigspolitik eller udviklingspolitik. SF har ikke haft held med at overbevise folketinget om det rigtige i sin udenrigspolitik, eller manglende udenrigspolitik, kunne man måske sige, men inden for Mellemfolkeligt Samvirke synes det som om SF, hvad udviklingspolitikken angår, hvad forholdet til udviklingslandene angår, har fået et ståsted, her har man et udenrigspolitisk organ for en SF-lignende politik.

Den undrende offentlighed har således været vidne til, at Mellemfolkeligt Samvirke tog afstand fra biskop Muzorewas besøg i København og i udenrigsministeriet og samtidig arrangerede et møde, en moddemonstration kunne man næsten sige, for repræsentanter for Den patriotiske Front.

Det betyder, at Mellemfolkeligt Samvirke tager parti for den ene part i Zimbabwekonflikten, Den patriotiske Front, og tager parti mod den anden side, nemlig parterne bag den indre løsning. Det kom også frem i en artikel i Kontakt nr. 1 1978-79, hvor en ikke signeret redaktionel artikel omtaler Landskomiteen Sydafrika Aktion, hvis adresse er Mellemfolkeligt Samvirke, Hejrevej.

Denne artikel, der anbefaler landskomiteen, nævner, at landskomiteen støtter Den patriotiske Front i Zimbabwe.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om Mellemfolkeligt Samvirkes udenrigspolitiske stillingtagen til Zimbabwekonflikten og parterne dér ikke er i modstrid med udenrigsministeriets ønske om at stå i et rimeligt forhold til begge parter.

Jeg vil også gøre udenrigsministeren opmærksom på en anden side af denne selvstændige Mellemfolkeligt Samvirke-udenrigspolitik, som fremgår af reklamen for Landskomiteen Sydafrika Aktion. Af denne artikel fremgår det nemlig, at denne landskomité – jeg citerer – »støtter derfor såvel den politiske og militære befrielseskamp, som den føres af ANC.« Mellemfolkeligt Samvirke støtter altså militær befrielseskamp.

I samme artikel gives der udtryk for, at man i grunden er imod en fredelig parlamentarisk magtovertagelse af det sorte flertal. Man mener, at en sådan fredelig overgang til sort flertalsstyre vil sikre vesteuropæiske og nordamerikanske firmaers interesser i Afrika – jeg citerer:

»Samtidig står det klart, at det sorte befolkningsflertals magtovertagelse, når den kun hviler på den parlamentariske magt, i langt højere grad end det nuværende apartheidstyre kan garantere politisk stabilitet og dermed sikkerhed for udenlandske økonomiske og politiske interesser.«

Er udenrigsministeren indforstået med, at Mellemfolkeligt Samvirkes udenrigspolitik åbenbart foretrækker en total konfrontation og blodig antiparlamentarisk magtovertagelse fremfor en fredelig overgang til sort flertalsstyre?

En anden aktuel sag er de politiserende udtalelser, Mellemfolkeligt Samvirkes regionalleder og konsul i Lesotho er fremkommet med. Jeg tør ikke tage stilling til værdien af dennes dementier og udenrigsministeriets bedømmelse af disse, men jeg mener, de er udtryk for, at Mellemfolkeligt Samvirke fører en af regeringen og folketinget uafhængig udenrigspolitik eller i hvert fald udviklingspolitik, og at dette nødvendiggør en nyvurdering og præcisering af, på hvilke betingelser Mellemfolkeligt Samvirke fortsat kan fungere som kanal for statslig udviklingsbistand. Hvis vi ikke får en mere tilfredsstillende ordning, må vi nok overveje, om staten fortsat